

Sunt un emigrant. Din 1993, de cand am plecat, in luna noiembrie, in Israel, pentru a cauta un salariu mai bun, orizonturi diferite si, cu certitudine, departarea de problemele din familie. De atunci am revenit si plecat de nenumarate ori, cu argumente, uneori diferite, dar cu aceleasi motivatii, recunosc. Si in toti acesti ani am acumulat in special experienta, cunostiinte, am invatat, am cunoscut oameni. Foarte multi oameni. Am ajuns sa ma cunosc, putin cate putin, pe mine insumi. Sa ma impac cu unii demoni, sa gasesc altii, cu care ma voi impaca, poate, mai tarziu.

Ceea ce stiu, acum, foarte bine, e ca radacinile mele au fost, sunt si vor fi in Maramures, ACASA, acolo unde m-am nascut. Nu mai voi putea rupe de ele niciodata, din punctul asta de vedere n-am sa fiu niciodata pragmatic. Pot, prin natura lucrurilor, sa traiesc oriunde in lumea asta, as putea sa-mi aleg orice colt al acestei planete pentru a ma stabili. As putea sa-mi incep oriunde viata de la zero, sa construiesc fundatii pe care sa pun apoi case in care sa stau. Dar inima mea e numai ACASA. Acolo sunt locuri, case si mai ales oameni, prieteni sau adversari chiar, de care nu ma voi putea desparti nicicand. Chiar si conflictele de acolo imi lipsesc, fac parte din farmecul vietii. Aici ne batem, castigam, pierdem, dar ramanem oricum cu un gust amar. Majoritatea celor pe care ii cunosc, emigranti romani ca si mine, traiesc in aceeaasi stare, de efemer, de temporar. Multi dintre prietenii mei, chiar cei ce si-au cumparat case sau apartamente, traiesc aceasta stare. Pentru ca radacinile lor, ca si ale mele, sunt ACOLO.

De fiecare data cand ajung in tara, dupa ce trec granita, ma loveste realitatea cruda si dura, drumuri pline de gropi, garduri strambe, fatade neterminata, gospodarii murdare, campuri

Scris de Cornel RADU-LOGHIN
Duminică, 27 Noiembrie 2016 13:54

nelucrate, soferi nebuni pe sosele, ciubucari, cautatori de chilipiruri, neprofesionalism in multe domenii. Si-mi doresc, iar, sa las totul si sa plec inapoi, de unde am venit, in civilizatie, intr-o societate functionala, cu reguli respectate, cu drepturi respectate, cu oamenii respectati. Stiu ca nici acolo nu sunt toate roz, dar acolo imi pot permite sa visez si sa-mi implinesc visul, daca ma bat pentru asta.

Sunt furios. Uite-asa, de dimineata buna. Si nu pentru ca n-as fi dormit bine sau pentru ca m-as fi trezit cu stangul sau pentru orice altceva. Sunt, pur si simplu furios ca-s ROMAN, ca-s nascut intr-un colt de Rai numit Romania, ca-s pribeag de ani buni in tari straine si ca, cu siguranta, voi fi o buna bucata de vreme. Sunt furios pentru ca mi-e greu sa le explic copiilor mei ce e aceea stare de normalitate, ce e moralitatea, ce e curajul sau corectitudinea, ce inseamna sa-ti iubesti glia, tara, neamul, vecinii, prietenii, rudele.

Pentru ca acolo a ajuns tara asta, la chestionarea sentimentului de dragoste. Compromisul, minciuna, furtul, sunt o stare de normalitate in Romania. Cei care trebuie sa administreze avutia nationala, ca-i vorba de aur, paduri, petrol sau inteligenta umana, sunt doar exponentii unui intreg sistem ticalosit de atata comunism si cotropire. Pentru ca toti cei ce veneau in Dacia cautau ceva, exact ca acum. Doar ca atunci erau primiti cu sabii si sageti. Iar acum ii primim cu sare si paine. Iar ei ne fac sa credem ca ne fac un bine, ca e normal ca strazile noastre sa fie pline de caini, de mizerie, de noroi, de hoti si cersetori, ca asa ne putem simti superiori si multumiti.

Sunt furios pentru ca mi-e greu, extrem de greu sa le explic copiilor mei starea de normalitate. Si, de cele mai multe ori, chiar si mie insumi.

Stiu ca, personal, am facut prea putin pentru tara mea si pentru neamul meu. Stiu ca nu ma pot lauda cu realizari sau ctitorii sau vreo biserica. Stiu ca trebuie sa fii deosebit sa faci asa ceva. Dar mai stiu si ca, asa, ca mine, mai sunt vreo 20 de milioane de alti romani care nu se pot lauda cu asta, pentru ca nu vor si pentru ca nu trebuie. Ar vrea sa-si poata face treaba, sa-si creasca pruncii, sa-si traiasca viata frumos si linistit. Dar ceva nu-i lasa. Si mi-e tare teama ca nici nu-i va lasa prea curand...

Antonio Nyerjak - din Diaspora belgiana spre Senatul Romaniei (PNL)

Scris de Cornel RADU-LOGHIN
Duminică, 27 Noiembrie 2016 13:54

Antonio Nyerjak este membru PNL din 1993. A îndeplinit funcțiile de vicepreședinte TNL Cavnic, vicepreședinte TNL Maramureș, coordonator regional PNL Diaspora, coordonator al cluburilor liberale din Belgia.

Este o persoană implicată în viața politică a Diasporei, fiind membru constant al comisiilor de votare din Belgia. Are o relație excepțională cu autoritățile belgiene din localitatea de reședință, precum și cu membrii misiunilor diplomatice ale României, fiind permanent consultat atunci când se organizează manifestări sau reuniuni de către Ambasada României în Regatul Belgiei.

A fost ambasador onorific al României din capitală culturală europeană Mons (2014-2015)